

I. Rozsah šetření a jeho forma

Šetření AHM bylo prováděno v souboru více než 24 tis. bytů na území celé ČR, v nichž byly zjišťovány údaje u 61 tis. respondentů všech věkových skupin (z nich 52 tis. osob ve věku 15 a více let). Cílovou skupinou byly všechny osoby 15 + leté bez mužů ve výkonu základní vojenské služby. Otázky byly zaměřeny na zjišťování údajů o formálním a neformálním vzdělávání a o samostudiu, přičemž se vztahovaly ke vzdělávacím aktivitám respondentů jak v kratším referenčním období (4 týdny) tak i v delším časovém intervalu (12 měsíců). Osoba, která se vzdělávala ve čtyřech referenčních týdnech, vždy náležela mezi osoby se vzděláváním v průběhu jednoho roku. Právě údaje za delší časové období umožňují získat představu o intenzitě zapojení celé populace do vzdělávacího procesu, protože za toto období byly získány údaje i o tzv. informálním vzdělávání (sebevzdělávání).

V AHM 2003 byly používány tři základní pojmy typu vzdělávání:

- formálním vzděláváním se rozumí takový způsob vzdělávání, který respondent absolvuje zpravidla ve školských zařízeních a který vždy vede k dosažení určitého stupně vzdělání (zvýšení případně udržení). Typickým příkladem jsou žáci, učni a studenti. Do formálního vzdělávání je zahrnuto i distanční (dálkové) studium.
- neformální vzdělávání je zaměřeno na získání takových znalostí a dovedností, které mohou respondentovi zlepšit jeho uplatnění na trhu práce a prohloubit a získat nové osobní znalosti a dovednosti. Tento druh vzdělávání je poskytován zpravidla ve specializovaných zařízeních nebo v zařízeních zaměstnavatele. Jsou zde zahrnuty i případy, kdy respondent absolvuje podobné kurzy u soukromé osoby. Patří sem kurzy cizích jazyků, počítačové kurzy, řidičské kurzy, korespondenční kurzy, rekvalifikační kurzy organizované v rámci aktivní politiky zaměstnanosti, ale také krátkodobá školení a přednášky. Nutnou podmínkou pro zařazení do tohoto druhu vzdělávání je vždy **účast odborného lektora nebo učitele**.
- informální vzdělávání zahrnuje sebevzdělávání, tedy vzdělávání, kde není přítomen lektor resp. respondent nemá možnost si ověřit nabyté znalosti (např. televizní jazykové kurzy). Zásadně se jedná o vzdělávání, které nelze zahrnout do formálního či neformálního vzdělávání.